

at den nye Ordning, naar Lovforslaget er blevet til Lov, vil betyde en Merudgift for Staten, er givet — man kan dog regne sig til, at den ikke bliver af nogen foruroligende Art —, og Rigsdagen maa være fortrolig med, at en Forhøjelse af de Ydelser, der hidtil er blevet givet Garnisonsbyer, er nødvendig, ikke blot en Forhøjelse som den, der er ydet ved ekstraordinære Tillæg fra 1919 til nu, men i endnu større Udstrækning.

Alt i alt kan jeg paa mit Partis og egne Vegne paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i dette høje Ting. Det er et samlet, klart og koncist Forslag, som skaber gode Vilkaar for det Mandskab, der skal indkvarteres, og som efter min Mening paa rigtig Maade fordeler Fordelene ved og Godtgørelsen for Indkvartering mellem Kasernebyerne og Staten.

H. P. Hansen: Spørgsmaalet om Betimeligheden af at have en Hær kan vi se bort fra ved denne Lejlighed, idet det jo ved Lov er fastsat, at vi indtil videre skal have en Hær, hvoraf følger, at der ogsaa maa træffes visse Regler for Indkvartering af de Soldater, det saaledes er besluttet at vi skal have til Raadighed, og det store Spørgsmaal, som da paatrænger sig ved Behandlingen af dette Lovforslag, er dette: Skal Kommunerne have en særlig Pligt til at yde Ofre for at faa Soldater indkvarteret, eller bør Indkvarteringen være en Statsopgave? Forholdet er jo det, at Staten afholder alle andre Udgifter til Hær og Flaade, og det vilde derfor heller ikke være urimeligt, at den ogsaa afholdt de Udgifter, der er forbundet med at skaffe Kvarter til Soldaterne. I Henhold til den nugældende Lov er det jo kun Købstæder, der har Pligt til at modtage Soldater i Indkvartering. København betalte i mange Aar en Afgift af 70 000 Kr. om Aaret, men det er forlængst ophørt, og København er altsaa fritaget for den Pligt. Landkommunerne er ligeledes fritaget for at modtage Soldater. Det forekommer mig, at skal man endelig kunne paalægge nogen Kommune at modtage Soldater i Indkvartering, skal det være ens for alle Kommuner, og jeg kunde meget ønske, at man forandrede Lovens første Paragraf, hvor der staar, at Købstæderne har Pligt til at modtage Soldater i Indkvartering, saaledes, at der i Stedet for Købstæderne kom til at staa Kommunerne. Hvis ogsaa Landkommunerne blev pligtige at modtage Soldater i Indkvartering, tror jeg, man let vilde blive enig om, at Udgifterne i deres Helhed skulde afholdes af

Staten og ikke paalægges den enkelte Kommune. Det er meget let at sige, at af vore ca. 1 300 Kommuner er de 80 Købstadkommuner, og disse 80 skal være pligtige at skaffe Kvarter til Soldaterne paa de Vilkaar, Staten fastsætter. Vi talte i Gaar om, hvorledes Rigsdagen stadig lægger nye Byrder over paa Kommunerne, navnlig paa Købstadkommunerne, og her er et Forslag, hvor man ogsaa vil sikre sig at kunne lægge Udgifter over paa visse Købstadkommuner. Forslaget, som det er forelagt af Ministeren, gaar netop ud paa at paabyrde Kommunerne en Udgift, idet man ikke vil gaa til at yde fuldt Vederlag for den Udgift, Kommunerne har ved at skaffe Kvarter.

Reglerne for Indkvartering er meget gamle, vil ikke saa gamle som Forordningen af 1816, men det er i alt Fald mange Aar siden, at Kravet om at faa nye Indkvarteringsregler er rejst. Det har været umuligt paa Grund af forskellige Forhold at naa dertil, skønt det var meget paakrævet, idet man endnu den Dag i Dag ikke er kommet længere, end at naar man skal opgøre Statens Vederlag til Kommunerne, regner man med Skilling. $1\frac{2}{3}$ Skilling er det, som oprindeligt blev betalt for at have en Soldat i Kvarter. Senere er det blevet forandret, men den nuværende Sats, 17 Ø. pr. Dag om Sommeren og 20 Ø. pr. Dag om Vinteren, stammer fra 1876. Siden den Tid er der ikke foretaget nogen Revision af dette Forhold. Der er vel ved visse Lejligheder ydet ekstra Godtgørelse, men det er den Sats, som det blev besluttet skulde være rimelig i 1876, der gælder endnu. Det er ikke saaledes, at Staten betaler de 17 og 20 Ø. Nej, den ene Trediedel af det, der ligger over $1\frac{2}{3}$ Skilling — det er et indviklet Regnestykke —, betaler Kommunen, og skal det omsættes i den nugældende Mønt, betyder det, at Staten yder $12\frac{4}{9}$ Ø. pr. Dag om Sommeren og $14\frac{4}{9}$ Ø. om Vinteren — vel at mærke for saa vidt Soldaterne er indkvarteret hos Byens Borgere — og i Tilfælde af, at Kommunerne ikke kan faa Kvarter til den Pris, hvad de ikke kan, skal Kommunerne betale Resten. Hvis en Kommune er gaaet til at indrette Kaserne, skal den til Lys, Brændsel o. s. v. yde 7 Ø. pr. Manddag om Sommeren og 9 Ø. om Vinteren. Den virkelige Betaling, som Staten yder til Kommunerne for Tilvejebringelse af Kvarter, er altsaa $5\frac{4}{9}$ Ø. Det er den mægtige Betaling, som Staten yder til Kommuner, der har Garnison, bortset fra den ekstraordinære Godtgørelse for de senere Aar. Det siger sig selv, at det er en meget betydelig Udgift, som her paalægges de Kommuner, der har Garnison.